

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۱/۰۷

دوديال

ستر ارشاد

د ذوالحجې میاشت دېره را لنډه وه. دغه میاشت ځینې کلونه نهه ویشته ورځې وي. د مبارک پیغمبر صلی الله علیه وسلم په ارشاد به حجاج د ذوالقعدې میاشتې له شلمې وروسته ټولېدل؛ زیاتره به لومړی مدینې منورې ته راتلل، بیا به د مکې معظمې په لوري ټول یوځای تلل، یو شمېر نور به له اطرافونو مخامخ مکې منورې ته راوړسېدل.

له لیرې یوڅو د خرماونې لکه دزمکې پر مخ د یوې توري پټارې په شان بنکاریدې، په همدې برید دوه درې ځایه سراب لکه درنو او یخو اوبو په شان ترسترگو کېد. د کاروان د اوبانو سیوري د دوی له پښو سره وو. په دې ورځو کې به د عربو بېدیانې بیړۍ له شام، مصر، حبشې، مدین او وادی السبع تر مدینې منورې سفرونه کول او د سوداګرو د کاروانونو د تگ او بیرته راتگ او بیا دحج ورځې نژدې کیدې. په دغو ورځو کې مدینې منورې یو بیل شأن، شوکت او ابهت درلود. لکه چې ټول برکتونه او انوار دلته راټول شوي وي.

له هغه راهیسې چې د اسلام د مبارک دین لومړنی څرک وځلید، درویشته کاله پوره کیدل. درسات له آسمانې پیغام تر دېرو ملکونو خپور شوی و. د ذوالقعدې د میاشتې په رابنکاره کیدو سره حضرت رسول (ص) سرور کاینات محمد مصطفی احمد مجتبی وفرمایل چې مسلمانان دی د حج سفر ته چمتو شي

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

. د خاتم النبىاء صلوة الله عليه وسلم هدايت او بلنه به مومنانو ته يو زيرى او دېي شانه كيفيت او تاثر څخه پك اغيز و . كله چې اصحاب كرام د پيغمبر (ص) درانه حضور كې مشرف وو، نو ټولو به لاسونه په زنگنو ايښي وو او په يو خاص تمكين او چوپتيا به يې سترگي نه رپولي او دحضرت رسول الله(ص) ارشادات به يې د زړه په غوړونو اوريدل او كله چې ټول د حج د سفر له نيت څخه خبر شول، خلك له هر گوټ څخه پلي پلي مدينې ته راتلل، خيمي به يې غوړولي او د تگ د ورځې په تمه وو . له لرې او نژدې سيمو څخه په سلگونو زره خلك چې حج ته د تگ لپاره چمتو شوي وو، راټول شول.

د ذوالقعدې د مياشتې پنځه ويشتمه ورځ وه. د كائناتو سردار او د انبياوو د سالار محمدصلى الله عليه وسلم د حركت ساعت نژدې كېد، د پيغمبرصلى الله عليه وسلم ناقه (قصواء) مدينه كې زنگونه پرزمكه كېښودل او كله چې پيغمبر(ص) د هغې جلب و خوځاوه او قصواء پورته كيدله، نو لويې زمكې خپل وجود كې يو دروند خوځښت احساس كړ . د زمكې له سره تر عرش پورې يو معطر او گوارا ورم خور شو، زمكې او آسمانونو كې يو پرتم او حرارت پرېووت. كله چې قصواء لومړى گام پورته كاوه، نو پيغمبرصلى الله عليه وسلم وفرمايل:«لبيك اللهم لبيك ، لبيك لا شريك لك لبيك ، ان الحمد و النعمة لك والملك لا شريك لك ، ...» دى غږ سره د آسمانونو ملائيكو د تعظيم سرونه ټيټ او د پيغمبر(ص) مبارك آواز سره سل زره مسلمانانو حج كوونكو خپل غږونه ستوي كړل او له هغو سره يو ځاى د كائناتو او د ټولې هستې هرې ذرې دا غږ تکرار كړ او تلبيه يې ذكر كړه. له دې سره سم د حج ته تلونكيو يو لوى كاروان د مكې معظمې په لوري وخوځيد. دغه كاروان بشريت ته د سولې، سلم او ورورۍ پيغام ليرداو او كله چې خدای (ج) مكه معظمه خپلو بنده گانو او انبياوو ته د ميثاقونو او آزمايښتونو يوه جاىگاه هم گرځولي وه. هغه آزمايښت چې الله تعالى په هغو سره حضرت ابراهيم(ع) او حضرت اسمعيل(ع) و آزمايل او بيا هم كله چې د حضرت ابراهيم(ع) له پښته او نسلونو څخه نور اولادونه رالوى شول، نو په دې كې حضرت ايوب(ع) هم د آزمايښتونو د يو ستر آزمايښت سره مخامخ شو او دا دى حضرت رسول محمد مصطفى(ص) هم خپل كاروان او يارانو سره په هغه لورى روان وو چې ابراهيمى سنت خپل امت ته و بښي او يو ستر ارشاد او د بشارت عظيم آزمايښت او له خير او سعادت څخه پك امر او هدايت هغوى ته واوړوي. دا كاروان چې د تلبيه ، تهليل او تسبيح انگازي يې هوا كې خپرېدې، ټول د سولې، امن او امان د پيغام او بشارت وړونكى و. هغوى هيڅ ژوندى موجود نه ځوراوه، سارايې مرغان يې نه تورول، هغوى هيڅ شين پكې او بوټى نه غوځاو. په هيڅ شي يې د تعرض او تجاوز اجازه نه وركوله دا ځكه چې د هغوى بشارت هر شي او هر موجود ته سلام، امان، عزت، صفا او امن و. حضرت رسول خپل امت ته د تعاون او تساند ، ورورۍ او خير ، حوصلې، رحم او زړه سوي هدايت رساو. هغه مبارك غوښتل چې ټول بشريت ته د عدالت ، مساوات ، اخوت ، خير او عزت لار وښيي.

دغه ستر ارشاد او بشارت لرونكى كاروان د ذوالحجة الحرام په څلورمه ورځ مكې ته ورسېد . مكې ته له لرې او نژدې سيمو څخه نور زيات شمير مسلمانان لا پخوا راټول شوي وو او خپل محبوب لارښود حضرت محمد(ص) ته منتظر و .

ماښام كاروان دى طوى كې تم شو په هغه سبا د كعبې د كور په لوري وخوځيدل او د هغې په ليدو يې د هغې د عظمت ، برکت او شرف لپاره دُعا و كړه.

حضرت رسول مقبول (ص) دا څو كاله د دعوت په كار دومره بوخت و چې ايله په همدې كال وزگار شو چې له ډېرو مسلمانانو سره د حج مراسمو ته تشرېف يوسي. دا د بعثت درويشتم كال و. حضرت رسول- سالار انبيا وروسته تر دُعايې د حج په مراسمو پيل وكړ. په نمره كې يې خيمه ووهله ، د عرفات په ميدان كې يې ټول مسلمانان راغونډ كړل ، خلك شاوخوا په صفونو كې سره راټول شول او دخپل رهبر د خبرو د اورېدو لپاره غوړ غوړ شول ، حضرت رسول(ص) وفرمايل:

- ای خلکو ، زما خبری واورئ ځکه ؛ زه نه پوهیږم چې نور به وروسته تر دغه کاله دلته هیڅکله هم تاسو سره مخامخ نشم...

د دې خبرو په اوریدو سره د نیم مخلوق سترگو کې اوبنګې ډنډ شوي. د پیغمبر نږدې اصحابو هم په تاثر زمکې ته کتل، خو د خپل لارښود او د انبیاوو سالار خبرې یې په زغم اوریدې:

- ما تاسو ته د حج مراسم پخپله دروښودل. په بل کال کې به زه تاسو سره و نه اوسم او بیا دزرګونو مسلمانانو په سترگو کې اوبنګې ډنډ شوي. دا شېبه مسلمانانو دخپل محبوب پیغمبر مبارک او نوراني صورت ته وکتل او دهغه ستر ارشاد ته ځیروو چې فرمایل یې:

- ای خلکو ستاسو وینه ، ستاسو مال او ستاسو آبرو د قیامت تر ورځې یو پر بل حرام دي. آیا د حق پیغام مې تاسو ته واوراوه؟

له خلکو آواز پورته شو:

- هو! واموړیدل!

حضرت رسول (ص) بیا وفرمایل:

- یا الله ته شاهد او گواه اوسه ، او په تکراريې وفرمایل:

- ... نور نو د وینې بدل اخیستل منع کوم... ای خلکو واورئ چې ستاسو د هر ورور مال پرته د هغه له رضایت څخه پر تاسو حرام دی ، آیا حق مې تاسو ته ورساوه؟

بیا هم د خلکو له گڼې گونې آواز پورته شو:

هو؛ یا رسول الله (ص) واموړید.

حضرت رسول (ص) خپل رسالت او په هغه څه چې مکلف و ټول مسلمانانو ته واورول او په مفصل ډول یې هغوی ته ارشادات بیان کړل بیایې وفرمایل:

- حاضرین دی زما دا خبرې غایینو ته ورسوی او یا الله ته شاهد اوسه. او دا خبره یې درې ځلې تکرار کړه.

کله چې رسول الله (ص) خپل رسالت او د انسان ، انساني کرامت بیانوا ، نو د بي شمیره جمعیت په لور یې نظر وکړ او د خدای (ع) څخه یې د هغه تحمل، زغم ، صبر او توفیق مننه وکړه چې ده او د ده اصحابو ته یې نصیب فرمایلی و، هغه چې د رسالت په دوره کې ور په برخه و. مکي معظمي د وروري، اخوت، سولي، صفا ، له حرامو څخه د پرهیز او ایماندارۍ ستر ارشاد واورید چې اسلامي امت یې په دې میثاق قایل کړ، همدا وخت د لوح محفوظ څخه د (الیوم اکملت لکم دینکم...) خبر راوسید.

سرور کائنات محمد مصطفی احمد مجتبی دغه ستر ارشاد خلکو ته واوراوه ، پر ځمکه او آسمانونو یو هیبت خور و، نور نو د کائناتو د قضا او قدر په دیوان کې د پیغمبرانو او رسالت پر سلسله د نبوت د پای مټ ولگول شو.

۱۳۵۸

کابل پوهنتون

د پانوی شمیره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په ځیر و لولئ